

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι,
κι' έδρα πάλιν αι' Αθηραι.

Έτος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα οκτώ,
τό ταμειο μας κλεισμένο και τό χέρι ανοικτό.

Ό Ρωμηός τήν εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνει,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' οποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — διότι τους ανέχομαι,
μοναχά 'στάς Έπαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
άλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές 'στῶν φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Του Δεκεμβρίου ήμέρα τρίτη
και κοκκινίζει μιὰ κι' άλλη μύτη.

Διακόσα είκοσι έννιά,
τό κρύο 'ψόφησε τάρνιά.

Με θυμό πολυ
'στη σαχλοβουλή.

Βουλή άφωρισμένη, ανάλατη και κρύα,
καμμιὰ καθως και πρώτα δέν κάνεις φασαρία.
Με άνοσταις κουβένταις της ώραις σου περνῆς
και ζήτημο κανένα μεγάλο δέν γεννῆς,
και ή Ροζοῦ ακόμη δέν έρχεται σαν πρώτα
να φωτισθη κι' εκείνη με τά 'δικά σου φῶτα.

Κανένας δέν προβάλλει 'στό βήμα έμμανής
κι' ουδὲ αποχωρήσεις δέν κάνει πια κανείς.
Κανείς δέν γαλθανίζει, κανείς δέν καταφλέγει,
και ουτε Ροβεσπιέρων ακούονται φωναίς,
ό Δεληγιάννης μόνο περι Τρικούπη λέγει
πως είναι τό πετσι του σκληρόν και άδρανές.

Βουλή άφωρισμένη, ανάλατη και κρύα,
καμμιὰ δέν κάνεις τώρα καινούρια φασαρία.
'Αλήθεια χασμουριέται καθένας που σε 'δη,
αν δε και του Λεβίδη δέν είχες τό παιδι
να σε ξυπνῆ ολίγο με 'ξαφνικά βρισίδια,
βεβαίως για του κάρου θα ήσουν τά σκουπίδια.

Βουλή άφωρισμένη, ανάλατη και κρύα,
καμμιὰ δέν θ' αναφέρη για σένα ιστορία.
Τά πρακτικά σου βλέπω και ή καρδιά μου σφίγγει
και προσπαθῶ να βγάλω από τη μυτγα ξύγκι,
μα τίποτα δέν βγαίνει έφέτος από σένα
και στέκομαι σαν χάχας με χέρια σταυρωμένα.

Βουλή άφωρισμένη, ανάλατη και κρύα,
δέν βλέπω εγκαθέτους πολλους 'στά θεωρεία,
κι' αν έλειπε κι' ό Τάκης κι' ό κύριος Βουλπιώτης,
βουλή άρρωστημένη, μονότονη, πεζή,
δέν θαξερε αλήθεια κανένας πατριώτης
αν ή βουλή του έθνους απέθανε ή ζῆ.

Βουλή άφωρισμένη, ανάλατη και κρύα,
καμμιὰ δέν θ' αναφέρη για σένα ιστορία,
και αν πηγαίνης έτσι με σαχλαμάρα τῶση
κι' αν γι' αριθμους μονάχα τά λόγια σου σκορπῆς,
καλλίτερ' από σένα ταυτί μας να γλυτώση
κι' άρχήτερα μιὰ ώρα 'στό διάβολο να πῆς.